

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальною комісією

Протокол № 5 від 28 березня 2025 р.

Голова Приймальної комісії,

Президент університету

Михайло ПОПЛАВСЬКИЙ

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ІСПИТУ

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

В6 «Перформативні мистецтва»

ОСВІТНЯ ПРОГРАМА

Сценічне мистецтво

Освітній ступінь

Магістр

Основа вступу

НРК6, НРК7

Обговорено і схвалено
на засіданні кафедри
режисури естради і шоу
Протокол № 12 від 26.03.2025 р.

КИЇВ 2025

Пояснювальна записка

Фаховий іспит – форма вступного випробування для вступу на основі НРК6 або НРК7, яка передбачає перевірку здатності до опанування освітньої програми певного рівня вищої освіти на основі здобутих раніше компетентностей.

Фаховий іспит проводиться з метою виявлення спроможності вступників до набуття фахових компетентностей за освітнім ступенем «Магістр» за спеціальністю В6 «Перформативні мистецтва», освітньо-професійною програмою «Сценічне мистецтво».

Фаховий іспит є комплексним і має практичну та теоретичну складові.

Загальні вимоги до практичної складової

Публічна демонстрація практичних навичок:

- з *виконавської майстерності* (вступник наживо демонструє одне художнє читання твору. До уваги вступника пропонуються різножанрові твори (вірш, проза, байка, монолог з п'єси, естрадний монолог тощо) обсягом від 300 до 500 друкованих знаків, які вступник самостійно обирає під час складання практичної частини вступного екзамену);
- з *постановчої майстерності* (вступник за власним вибором теми та будь-якої форми перформативного мистецтва повинен презентувати власний творчий проєкт).

Основні вимоги до завдань виконавської та постановчої майстерності

Під час демонстрації виконавської майстерності вступник виконує прозу, вірш, монолог з п'єси чи естрадний монолог тощо. Маючи на підготовку 5 хвилин, вступник демонструє навички виконавської майстерності, співвіднесені з його природними здібностями, потенціалом психофізичного апарату або загальними творчими устремліннями та інтересами. Вибір уривка вступник здійснює керуючись власними уподобаннями, але з обов'язковим дотриманням норм чинного Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної». Використання засобів виразності (міміка, зачіска, грим, символічні предмети тощо) задля цілісного розкриття образу та донесення творчого задуму заохочується.

Під час випробування з постановчої майстерності, вступник розкриває задум власного творчого проєкту (перформанс, драматична вистава, естрадний концерт або шоу) через логічно-послідовне розкриття таких питань:

- назва творчого проєкту;
- місце проведення;
- мета проєкту;
- цільова аудиторія;
- основний зміст проєкту;
- розкриття художнього образу;
- орієнтовний часовий план реалізації проєкту.

Невиконання практичної частини є підставою для недопуску до теоретичної частини фахового іспиту.

Загальні вимоги до теоретичної частини

Вступник повинен дати відповіді на тестові комплексні питання, що передбачають перевірку теоретичних знань вступників із нормативних фундаментальних та професійно-орієнтованих освітніх компонент («Історія театру», «Українська та зарубіжна драматургія», «Історія масових свят», «Теорія драми», «Майстерність актора», «Режисура», «Сценічне мовлення», «Сценічний рух та пластика»), спрямованих на формування професійного світогляду і практичних навичок, необхідних для виконання виробничих функцій та

спеціальних завдань визначених кваліфікацій. У даній частині також перевіряються аналітичні здібності вступника у сфері встановлення взаємозв'язків між естрадним мистецтвом та іншими гуманітарними, соціально-економічними, фундаментальними дисциплінами на міждисциплінарному та міжгалузевому рівнях.

Вступник, який проходить теоретичні фахові випробування для вступу на освітній ступінь «Магістр» за спеціальністю В6 «Перформативні мистецтва» освітньо-професійної програми «Сценічне мистецтво», повинен знати:

- історію й теорію класичної режисури, драматургії та майстерності актора, природу конфлікту як головного двигуна сценічної дії;
- історії та теорії сценічного мистецтва та виробництва, використання виражальних засобів всіх основних видів мистецтв;
- взаємозв'язки теорії і практики та основні принципи створення театрального твору;
- основні етапи (епохи, стилі, напрямки) у розвитку театру, літератури, образотворчого мистецтва, музики, кіно; історичні та сучасні факти про видатних особистостей зі сфери мистецтва;
- види та жанри сценічного мистецтва; напрямки та концепти сучасного перформативного мистецтва;
- феноменологію сценічного мистецтва, розрізнати основні тенденції його розвитку;
- теоретичні та практичні основи сценічного мовлення і мистецтва художнього слова та норми літературного мовлення.

Кожне екзаменаційне завдання містить 25 тестових питань, на кожне тестове питання є 4 варіанти відповідей, вибрати потрібно – 1 відповідь. Кожний правильно обраний варіант відповіді на тестове завдання оцінюється у 1 бал.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Історія театру

Античний театр. Театр Середньовіччя. Театр Відродження. Театр французького класицизму. Художні вершини театрального мистецтва Відродження та французького класицизму. Театр доби Просвітництва.

Західноєвропейський театр XIX – початку XX ст. Театр на шляху від романтизму до символізму. Театр Західної Європи та США XX – початку XXI ст. Театр XX – початку XXI ст. Процес становлення українського театру від витоків до сучасного етапу.

Українська та зарубіжна драматургія

Антична драматургія. Драматургія Середньовіччя. Драматургія Відродження. Західна драматургія XVII–XVIII ст. Українська драматургія XVII–XVIII ст. Західна драматургія XIX – початку XX ст. Українська драматургія XIX – початку XX ст. Українська драматургія початку XX ст. Західноєвропейська і американська драматургія XX ст. Українська драматургія радянського періоду.

Українська драматургія кінця XX – початку XXI ст. Західна драматургія кінця XX – початку XXI ст.

Історія масових свят

Обрядове походження масових свят. Свята давніх слов'ян. Свята Давньої Греції. Свята Давнього Риму. Свята епохи Середньовіччя та Відродження. Офіційні та народні свята епохи Середньовіччя. Свята народів Західної Європи в епоху Середньовіччя. Містерія як форма площадних видовищ епохи Середньовіччя. Свята епохи Ренесансу. Комедія дель арте. Ярмаркові гуляння – народні свята епохи феодалізму.

Теорія драми

Специфічні особливості драми як роду літератури. Соціальна природа драматургії. Ідейно-тематичний аналіз драматичного твору. Епос, лірика, драма. Драматургічна концепція дійсності. «Поетика» Арістотеля. Подія, ряд подій у драматичному творі. Сюжет та фабула в драматичному творі. Дія і конфлікт. Типи конфлікту та їх види. Принципи аналізу драматичного твору.

Засоби ідейно-емоційної виразності у сценаріях Художній характер у драматичному творі. Архітектоніка та композиція драматичного твору. Основні принципи аналізу драматичного твору. Специфіка драматургії малих драматичних форм. Жанри драматургії. Жанр як естетична категорія.

Основні тенденції розвитку драматургії у другій половині XIX ст. Поняття «наскрізної дії» та «сценарно-режисерського ходу».

Майстерність актора

Основи акторської майстерності. Дія – основа театрального мистецтва. Поняття «сценічна дія», її особливості. Робота актора над собою. Основні прийоми психотехніки і техніки органічної поведінки на сцені. Внутрішня та зовнішня техніка актора. Сценічна свобода, увага, уява, віра, сценічне відношення та оцінка факту – як комплекс вправ акторського тренінгу. Робота актора над моно-етюдом «Я у запропонованих обставинах», «Я тварина», «Я предмет».

Формування акторської майстерності в роботі над парним та масовим етюдом. Парний етюд: основні вимоги до даної форми. Створення парних етюдів. Сценічне спілкування. Сценічне спілкування як основа взаємодії акторів на сцені. Сценічна задача. Її основні елементи та структура. Масовий етюд: основні вимоги до даної форми. Створення масових етюдів.

Сценічний образ та робота актора над його створенням. Умовність у театральному мистецтві та творчості актора. Поняття сценічного акторського образу. Робота актора над створенням сценічного акторського образу.

Робота актора над роллю. Метод дійового аналізу ролі. Теоретичні засади роботи актора над роллю. Надзавдання та наскрізна дія ролі. Подія та вчинок. Характер та характерність. Зерно ролі. Робота актора над створенням сценічного образу в малих драматичних формах.

Перевтілення як прийом сценічної творчості. Трансформація як засіб перевтілення актора на сцені в процесі виконання ролі. Принципи перевтілення як творчі особливості мистецтва актора. Засоби акторської виразності.

Імпровізація як основа акторської майстерності. Естрадна маска як прийом створення образу на естраді. Робота актора в різножанрових естрадних номерах.

Режисура

Особливості сценічного мистецтва. Театр як вид мистецтва. Його особливості та компоненти. Синтетична природа мистецтва театру. Драматургія – першооснова театрального мистецтва. Сценічна дія як основний засіб театрального мистецтва.

Режисура як мистецтво та професія. Режисер, його роль та місце в театральному творчому процесі. Професійна етика режисера. Імпровізація як елемент режисерської майстерності. Сценічний етюд – абетка професії режисера.

Видатні театральні режисерські школи. Творча особистість Леся Курбаса та шляхи режисерського синтезу майстра.

Засади режисерської професії. Конфлікт як джерело сценічної боротьби. Запропоновані обставини, їх відбір та організація. Сценічна подія та принципи її організації. Створення режисерських етюдів.

Сценічне мовлення

Техніка сценічного мовлення. Будова мовно-голосового апарату. Методика тренувань мовноголосового апарату. Дихання. Голос. Дикція.

Норми української літературної мови. Орфоепічні норми. Фонетичні норми. Акцентуаційні норми. Правила вимови голосних звуків. Правила вимови приголосних звуків і їх звукосполучень. Вимова слів іншомовного походження.

Словесна дія. Творча природа словесної дії. Дійовий аналіз твору. Текст і підтекст. Логіка мовлення. Сценічний тон.

Практичне засвоєння словесної дії. Робота над прозовим твором. Робота над віршованим твором. Робота над байкою, гуморескою. Словесна дія в роботі читця.

Сценічний рух та пластика

Розвиток гнучкості. Вправи на рівновагу. Акробатичні вправи. Навички мовно-рухової та вокально-рухової координації.

Скульптурність тіла в русі і статиці. Пластична виразність рук. Розвиток ритмічності. Музичність сценічної пластики.

Поняття стилю і жанру в сучасній режисурі і театральній педагогіці. Стилїстика рухів, манер, етикету різних історичних епох.

Способи падіння. Способи перенесення партнера. Прийоми сценічної боротьби без зброї, фехтування.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Бабич Н.Д. Культура фахового мовлення: навч. посібник для студентів ВНЗ. Чернівці : Книги-XXI. 2014. 556 с.
2. Баканурский А., Корнієнко Н. Театрально-драматичний словник ХХ століття. Київ : Знання України, 2009. 319 с.
3. Барнич М.М. Психотехніка актора. Майстер-клас : монографія. Київ : Вид-во «Пінзель», 2018. 200 с.
4. Безгін І.Д., Семашко О.М., Ковтуненко В.І. Театр і глядач в сучасній соціокультурній реальності. Ч. 1. Соціально-художні виміри українського театру: ретроспектива, стан, тенденції. Київ : Наука, 2002. 336 с.
5. Безклубенко С. Мистецтво: терміни та поняття: у 2 т. Т. 2. М–Я : енциклопедія. Київ : Ін-т культурології НАМ України, 2010. 256 с.
6. Біль Р. Виховання акторської харизми : метод. посібник. Вінниця : Нова книга, 2013. 232 с.
7. Бокань В., Польовий Л. Історія культури України : навч. посіб. Київ : МАУП, 2002. 256 с.
8. Веселовська Г.І. Театральний авангард. Київ : Фенікс, 2010. 368 с.
9. Вовкун В. Мистецтво режисури масових видовищ : підручник. Київ : НАКККІМ, 2015. 356 с.
10. Гекалюк Л.Ю. Грим : навч.-метод. посіб. для студентів мистецьких спеціальностей. Умань : ФОП Жовтий О. О. 2016. 120 с.
11. Гекалюк Л.Ю. Основи акторської майстерності і режисури: метод. рекомендації для самостійної роботи студентів мистецько-педагогічних спеціальностей. Умань : ФОП Жовтий О.О., 2015. 25 с.
12. Гладишева А.О. Сценічна мова. Дикційна та орфоепічна нормативність : навч. посібник. Київ : КНУТКіТ, 2007. 266 с.
13. Горбачов Д. Український авангард. Мистецтво України ХХ століття. Київ : НІГМА, 1998. 224 с.
14. Горбов А.С. Режисура видовищно-театралізованих заходів. Фастів : Поліфаст, 2004. 264 с.

15. Гринишина М. Театральна культура рубежу XIX – XX століть : Реалізм. Дискурс. Київ : Фенікс, 2013. 344 с.
16. Донченко Н.П. Мистецтво гри : теорія і практика ігрової діяльності в умовах дозвілля : навч. посіб. Київ : ДАКККіМ, 1999. 176 с.
17. Донченко Н.П. Сучасні міжнародні театральні фестивалі в Україні : навч.-метод. матер. Київ : КНУКіМ, 2008. 117 с.
18. Дятчук В.В., Барабан Л.І. Український тлумачний словник театральної лексики. Київ : Просвіта, 2002. 150 с.
19. Житницький А.З. Драматургія масових театралізованих заходів. Харків : Тимченко, 2005. 128 с.
20. Зайцев В. Режисура естради та масових видовищ: навч. посібник. Київ : Дакор, 2006. 252 с.
21. Зайцева І. Тенденції розвитку драматургії : підручник. Київ : НАКККіМ, 2021. 248 с.
22. Залеська-Онишкевич Л. Текст і гра. Книга про українську модерн драму. Львів : Літопис, 2009. 472 с.
23. Ігнатюк М.М., Сулятицький М.І. Свічадо зореслова : посіб.-хрестоматія зі сценічної мови для студентів вищих навчальних закладів культури і мистецтв. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2011. 532 с.
24. Історія українського театру : у 3 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського; редкол.: Г.Скрипник (голова) та ін. Т. 1. Від витоків до XX століття / редкол. тому : І. Юдкін (відп. ред.). Київ : ІМФЕ ім. М. Т. Рильського, 2017. 676 с.
25. Історія українського театру : у 3 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського; редкол.: Г.А. Скрипник (голова) та ін. Т. 2. 1900 – 1945. / Л. Барабан, В. Гайдабура, О. Красильникова, Ю. Станішевський та ін.; редкол. тому : І. Юдкін (відп. ред.), О. Шевчук (відп. секретар). Київ : ІМФЕ ім. М. Т. Рильського, 2009. 876 с.
26. Кісін В.Б. Режисура як мистецтво та професія. Життя. Актор. Образ : із творчої спадщини. Київ : Видавничий дім «КМ Асагіетія», 1999. 268 с.
27. Клековкін О. Theatrica : Архітектура драми : Історико-термінологічний конспект. Київ : Арт Економі, 2012. 88 с.
28. Клековкін О. THEATRICA : Лексикон. Київ : Фенікс, 2012. 800 с.
29. Клековкін О. Theatrica : Фабрика Видовиськ : Лексика українського театру 1917–1930-х років. Матеріали до словника. Київ : Арт Економі, 2013. 352 с.
30. Клековкін О. Театр при столику. Київ : Фенікс, 2013. 432 с.
31. Ковальчук О. Художники українського театру 1950–1980-х років : образні пошуки у часовому контексті. Нариси з історії театального мистецтва України XX ст. / Інститут проблем сучасного мистецтва Академії мистецтв України; редкол.: В. Сидоренко (голова) та ін. Київ : Інтертехнологія, 2006. 1054 с.
32. Корнієнко Н. Запрошення до хаосу. Театр (художня культура) і синергетика. Спроба нелінійності : монографія / НЦТМ ім. Леся Курбаса. Київ, 2008. 246 с.
33. Кочан І. Українська наукова лексика. Міжнародні компоненти в термінології. Київ. Знання, 2013. 294 с.
34. Красильникова О. Історія українського театру XX сторіччя. Київ : Либідь. 1999. 208 с.
35. Кужельний О.П. Основи режисури театралізованих видовищ і масових свят. Київ : НАКККіМ, 2012. 140 с.
36. Кукуруза Н. Літературна композиція: від задуму до сценічного втілення: навч. посібник з навчального курсу «Сценічна мова». Івано-Франківськ, «Лілея-НВ», 2014. 272 с.
37. Курбас Л. Філософія театру / упоряд. М. Лабінський. Київ : вид-во Соломії Павличко «Основи», 2001. 917 с.
38. Левченко О. Науковий стиль: культура мовлення. Львів. Львівська політехніка, 2012. 204 с.

39. Мацько Л., Денискіна Г. Українська наукова мова (теорія і практика) : навч. посіб. Тернопіль : Підручники і посібники, 2011. 272 с.
40. Набоков Р.Г. Театр масових видовищ: культурно-історичний аналіз. Культура України : зб. наук. пр. Харків, 2013. Вип. 41. С. 199–206.
41. Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ століття / Ін-т проблем сучасного мистецтва Акад. мистецтв України ; редкол.: В. Сидоренко (голова) та ін. Київ : Інтертехнологія, 2006. 1054 с. : іл.
42. Нечаєнко Т.В. Словесна дія : навч. посіб. Київ : ДАКККіМ, 2000. 132с.
43. Обертинська А.П. Основи теорії драми та сценарної майстерності. Київ : ДАКККіМ, 1999. 134 с.
44. Паві П. Словник театру. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006. 640 с.
45. Пелагеша Н. Україна у смислових війнах постмодернізму: трансформація національної ідентичності в умовах глобалізації. Київ : Нац. ін-т стратегіч. досліджень, 2008. 288 с.
46. Прокопенко Т. Дикція : навч. посіб. Київ : Мистецтво. 2000. 187 с.
47. Робота над естрадним номером: розмовний жанр : метод. рекомендації. / укл. Н. Кукуруза. Івано-Франківськ, 2015. 56 с.
48. Росовецький С.К. Український фольклор у теоретичному висвітленні: підручник. Київ : Полігр. Центр «Київський університет». 2008. 623 с.
49. Словник режисера естради та масових свят / М-во культури України, Київ. нац. ун-т культури і мистецтв, ф-т режисури і шоу-бізнесу, каф. режисури естради та масових свят; Крипчук М.В., Мельник М.М., Стрельчук В.О., Соколенко І.В. Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2017. 176 с.
50. Стайн Дж. Л. Сучасна драматургія в теорії та театральній практиці. Кн. 2. Символізм, сюрреалізм і абсурд. Львів : Львів. нац. ун-т ім. І. Франка, 2003. 271 с. : іл.
51. Станіславська К.І. Мистецько-видовищні форми сучасної культури : монографія. Київ : НАКККіМ, 2016. 352 с.
52. Цветков В.І. Основи класичної режисури. Харків : «БУРУН і К». 2008. 160 с.
53. Чайковський Д.С. Режисерський задум вистави : навч. посіб. Ужгород : Поліграфцентр «Ліра». 2002. 98 с.
54. Шарварко Б. Режисура театралізованого масового дійства: навч.-метод. посіб. Київ : ДАКККіМ, 2004. 124 с.
55. Шклярєвський Г., Терещенко Ю. Режисура: Морфологія та синтаксис екранних мистецтв : навч. посіб. для вищ. навч. закл. : у 3 ч. Київ : Альма – Прес, 2004. Ч. 1. 2004. 320 с.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТА СТРУКТУРА ОЦІНКИ

Фаховий іспит (практична та теоретична складові) – оцінюється за 100 бальною шкалою. Практична складова – від 0 до 75 балів (виконавська майстерність – 0-25 балів, постановча майстерність – 0-50 балів), теоретична складова – від 0 до 25 балів.

Переведення отриманих вступником балів за фаховий іспит до шкали 100-200 здійснюється відповідно до Таблиці переведення балів фахового іспиту. Мінімальний прохідний бал фахового іспиту – 124 бали.

Практична складова

Рівень компетентностей	Кількість балів
<p><i>Високий рівень</i></p> <p>Вступник демонструє високий рівень виконавської майстерності і розкриває свій творчий потенціал, вдало використовує на практиці набуті на попередніх рівнях освіти знання та навички; демонструє високий рівень самовираження та професіоналізму у художньому читанні; доречно застосовує виразні засоби сценічного мистецтва задля повного розкриття образу і створення атмосфери запропонованого художнього твору.</p> <p>Вступник на високому рівні володіє професійною термінологією, надає правильно структурований проєкт творчого заходу, що містить всі необхідні складники; достатньо чітко висловлює свої думки, демонструє фаховий арсенал знань в контексті сучасних сценічних арт-практик. Творчий задум ґрунтується на висвітленні образного бачення мистецького заходу та відповідає сучасним тенденціям сценічного мистецтва.</p> <p>Вступник має високий загальний культурний рівень, демонструє оригінальність та винахідливість. Проявляє себе як соціально активна, мотивована та професійно-орієнтована особистість; чітко усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності.</p>	66-75
<p><i>Достатній рівень</i></p> <p>Вступник демонструє достатній рівень виконавської майстерності й розкриває свій творчий потенціал, використовує на практиці набуті на попередніх рівнях освіти знання та навички; демонструє достатній рівень самовираження та професіоналізму у художньому читанні; доречно застосовує виразні засоби сценічного мистецтва задля повного розкриття образу і створення атмосфери запропонованого художнього твору.</p> <p>Вступник на достатньому рівні володіє професійною термінологією, надає правильно структурований проєкт творчого заходу, що містить всі необхідні складники; достатньо чітко висловлює свої думки, демонструє фаховий арсенал знань в контексті сучасних сценічних арт-практик. Творчий задум ґрунтується на висвітленні образного бачення мистецького заходу та відповідає сучасним тенденціям сценічного мистецтва.</p> <p>Вступник має загальний культурний рівень, демонструє оригінальність та винахідливість. Проявляє себе як соціально активна, мотивована та професійно-орієнтована особистість; чітко усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності.</p>	41-65
<p><i>Середній рівень</i></p> <p>Вступник демонструє середній рівень виконавської майстерності, частково розкриває свій творчий потенціал, не використовує на практиці набуті на попередніх рівнях освіти знання та навички; демонструє середній рівень самовираження та професіоналізму у художньому читанні; недоречно застосовує виразні засоби сценічного мистецтва задля повного розкриття образу і створення атмосфери запропонованого художнього твору.</p> <p>Вступник на середньому рівні знає професійну термінологію, надає структурований проєкт творчого заходу, але в якому відсутні деякі необхідні складники; недостатньо чітко висловлює свої думки, неповно демонструє фаховий арсенал знань в контексті сучасних сценічних арт-практик. Творчий задум частково ґрунтується на висвітленні образного бачення мистецького заходу.</p>	16-40

<p>Вступник має середній загальний культурний рівень, практично не демонструє оригінальність та винахідливість. Непереконлива мотивація в виборі спеціальності.</p>	
<p>Незадовільний рівень</p> <p>Вступник демонструє низький рівень виконавської майстерності, не розкриває свій творчий потенціал, не використовує на практиці набуті на попередніх рівнях освіти знання та навички; демонструє низький рівень самовираження та професіоналізму у художньому читанні; не застосовує виразні засоби сценічного мистецтва задля повного розкриття образу і створення атмосфери запропонованого художнього твору.</p> <p>Вступник на низькому рівні володіє професійною термінологією, не надає структурований проєкт творчого заходу; не чітко висловлює свої думки, не демонструє фаховий арсенал знань в контексті сучасних сценічних артпрактик.</p> <p>Вступник має низький загальний культурний рівень, практично не демонструє оригінальність та винахідливість. Непереконлива мотивація у виборі спеціальності.</p>	<p>0-15</p>

Теоретична складова

Кількість балів	Критерії оцінювання
21–25	Вступник надав від 21 до 25 правильних відповідей, що свідчить про високий рівень фахової підготовки, необхідний до засвоєння дисциплін магістерської програми.
16–20	Вступник надав від 16 до 20 правильних відповідей, що свідчить про достатній рівень фахової підготовки, необхідний до засвоєння дисциплін магістерської програми.
10–15	Вступник надав від 10 до 15 правильних відповідей, що свідчить про задовільний рівень фахової підготовки, необхідний до засвоєння дисциплін магістерської програми.
0–9	Вступник надав мінімальну кількість від 0 до 9 правильних відповідей, що свідчить про низький рівень фахової підготовки, не достатній до засвоєння дисциплін магістерської програми.

**Таблиця переведення балів фахового іспиту
до шкали 100–200**

Бал фахового іспиту	Бал за шкалою 100-200
1	101
2	102
3	103
4	104
5	105
6	106
7	107
8	108
9	109
10	110
11	111
12	112
13	113
14	114
15	115
16	116
17	117
18	118
19	119
20	120
21	121
22	122
23	123
24	124
25	125

Бал фахового іспиту	Бал за шкалою 100-200
26	126
27	127
28	128
29	129
30	130
31	131
32	132
33	133
34	134
35	135
36	136
37	137
38	138
39	139
40	140
41	141
42	142
43	143
44	144
45	145
46	146
47	147
48	148
49	149
50	150

Бал фахового іспиту	Бал за шкалою 100-200
51	151
52	152
53	153
54	154
55	155
56	156
57	157
58	158
59	159
60	160
61	161
62	162
63	163
64	164
65	165
66	166
67	167
68	168
69	169
70	170
71	171
72	172
73	173
74	174
75	175

Бал фахового іспиту	Бал за шкалою 100-200
76	176
77	177
78	178
79	179
80	180
81	181
82	182
83	183
84	184
85	185
86	186
87	187
88	188
89	189
90	190
91	191
92	192
93	193
94	194
95	195
96	196
97	197
98	198
99	199
100	200